تايين باوهرييي 👚 🖳

<u>کورتییا</u>

چەق و تايين باوەرىيىڭ

۲ کورتییا چهق و



* كتيب: كورتييا چەق و تايين باوەرييى

* نڤيسەر: تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى

* كۆمپيۆتەر: تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى

په بهرگ: بهيار جهميل

* چاپا ئیکی ۲۰۱۲ ، چاپخانهیا هاوار دهوّک

* هژمارا سپارتنی ل پهرتزکخانهیا بهدرخانییان (۲۱۳٤)

(Y)

ژ وەشانىن پەرتوكخانەيا نوورسى - دھۆك

کورتییا چهق و تاییْن باوهریییُ

نڤیسینا ئهبولقاسم عومهری کهرخی در سالا ۱۹۹ مشهختی مربیه)

وەرگێرانا تەحسىن ئىبراھيم دۆسكڅ کورتییا چەق و

پێۺگۆتن

حهمد وسوپاسی بو خودایی ههمی عالهمی بن، وصهلات وسهلام ل سهر سهروهری پیخهمبهران موحهمهدی بن، ئهوی خودی هنارتی دا بو مروقان ههمییان ببته دهلیل وریبهر، و ل سهر بنهمال وههقال ودویکهفتییین وی..

ژ تشتین فهره ل سهر خودان باوهران کو ئهو هژمارا چهق وتایین باوهرییی بزانن، دا ههر ئیک ژ وان بزانت کانی حهتا چ رادده باورییا وی یا تمام ودورسته، وههر ژ بهر قی چهندی د کهقن دا زانایین ئیسلامی گرنگی دایه قی مهسهلی وکتیب ل سهر داناینه، وئیک ژ ناقدارترین کتیبین ل دور قی بابهتی هاتینه نقیسین کتیبا (شعب الإیمان)ه، ئهوا زانایی مهزن ئیمام ئهبوو بهکر ئهحمهدی کوری حوسهینی بهیهقی (ئهوی ل سالا ۲۵۸ مشهختی مری) دانای، کو تیدا ل دویف وان حهیسین پیروز چووی یین پیغهمبهری -سلاف لی دانای، کو تیدا ل دویف وان حهیسین باوهرییی کری، و ژ بهر گرنگییا قی کتیبی بن- تیدا بهحسی چهق وتایین باوهرییی کری، و ژ بهر گرنگییا قی کتیبی گهولقاسم عومهری کهرخی بوو ئهوی ل سالا (۲۹۹) مشهختی مری، دهمی ئهبولقاسم عومهری کهرخی بوو ئهوی ل سالا (۲۹۹) مشهختی مری، دهمی هاتی وئهف کتیبه کورتکری، و ب تنی چهق وتایین باوهرییی ئیک ئیکه هرمارین، وههر ئیکی چهند دهلیلهکین کورت ل سهر ئیناین، بی هندی دا ههر هرمارین، وان ئاگههدار بت، وبهرگهریانی بکهت کو ل نک خو پهیدا بکهت.

۲) کورتییا چهق و

و ژ بهر مفایی قی کتیبی یی مهزن، د گهل کورتییا وی مه قیا ئهم ژی ژ لایی خو قه وی وهرگیرینه سهر زمانی کوردی، دا مفا ژی بیته دیتن، هیقییا مه ژ خودی ئهوه قی کاری بو مه ب خیر بنقیست، وبکهته د تهرازییا کارین مه دا ل ئاخرهتی، وخودی خیرا قان ههردو زانایان ژی مهزن بکهت، وخودی رهحمی ب ههر ئیکی ببهت یی د پشت مه را دوعایا خیری بو مه بکهت.

تەحسىن دۆسكى دھۆك ل ١٤٣٣/٢/٦ مشەختى

تاپین باوهرپیی ﴿

باوەرڭ چەند چەقە؟

د حددیسه کا دورست دا یا بوخاری و موسلم ژئمبوو هورهیره ی قددگوهیزن، هاتییه کو باوهرییی شیست و تشته ک، یان حمفتی و تشته ک چهق هه نه، پیغهمبه رسلاف لی بن دبیرت:

﴿ الْإِيهَان بضع وَسِتُّونَ -أَو بضع وَسَبْعُونَ شُعْبَة - أَعْلَاهَا قَول لَا إِلَه إِلَّا الله، وَأَذْنَاهَا إِمَاطَة الْأَذَى عَن الطَّرِيق، وَالْحِيَاء شُعْبَة من الْإِيهَان ﴾.

یه عنی: باوهری شیّست وتشته کیان حهفتی وتشته کی چهقن، چهقی و ههمییان بلندتر گوتنا (لا إله إلا الله)ه، وچهقی نزمتر لادانا نهخوشیییه و پیکی، وشهرم چهقه که و باوهرییی.

قْيْجا ئەڭ ھەر حەفتىٰ وتشتەك چەقە چنە؟

بەرسڤ د قان بەرپەرين بيت دا دى ئاشكەرا بت.

چەقڭ ئيْكڭ باوەرىيا ب خودڭ

ودهلیل ل سهر قی چهندی گوتنا خودییه: ﴿ والمؤمنون کل آمن بالله ﴾ وخودان باوهر، ههمی باوهرییی ب خودی دئینن. ههر وهسا گوتنا خودی: ﴿ یَا أَیْهَا اللَّـذین آمنُوا آمنُوا بالله ﴾ گهلی ئیسهری ئینای بهردهوام بن ل سهر باوهییا ب خودی.

وبوخاری وموسلم ژ ئەبوو ھوەيرەی قەدگوھێزن، دبێژت: پێغەمبەری -سلاڤ لئى بن- گۆت: ﴿أَمْرِت أَن أَقَاتل النَّاس حَتَّى يَقُولُوا لَا الله الا الله فَمن قَالَ لَا إِلَه إِلَّا الله فقد عصم مني نَفسه وَمَاله الا بِحقِّهِ وحسابه على الله تَعَالَى ﴾ يەعنى: خودى فەرمان ل من كريبه كو ئەز شەرى خەلكى بكەم حەتا ئەو بێژن: لا إله إلا الله، ئەوى نەفسا خۆ ومالى خۆ ژ من پاراست، وھەچىيىتى بێژت: لا إله إلا الله، ئەوى نەفسا خۆ ومالى خۆ ژ من پاراست، بحقتى وى نەبت، وحسێبا وى ل سەر خودێيه.

وموسلم ژ عوثمانی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوّت: ﴿ مِن مَاتَ وَهُوَ یعلم أَن لَا اله الا الله دخل اجْنَة ﴾ یهعنی: ههچییی بمرت وئهو بزانت کو خودایه کی ب تنی ههیه دی چته به حه شتی.

و ژ قی چهندی، ههر وهسا ژ وی حهدیسا مه ل سهری ئینای دئیته زانین کو باوهری ئینانا ب پهیڤا (لا إله إلا الله) ئانکۆ: ئەللاھ ب تنی خودایی حهقه، و ژ وی پیقهتر چو خودایین راست ودورست نینن، بلندترین چهقی باوهریییه..

چەقى دويى وسنيى وچارى باوەرىيا ب ملياكەت و كيتاب وپيغەمبەران

وده لیلی قی چهندنی ئایه تا بۆرىيه: ﴿ والمؤمنون كل آمن بالله وَمَلَائِكَته وَكتبه وَكتبه وَكتبه وَرُسُله ﴾ وخودان باوهر، ههمى باوهرييى ب خودى وملياكه ت وكيتاب وپيغهمبه رين وى دئينن.

وگۆتنا خودى: ﴿ يَا أَيَهَا الَّذِين آمنُوا آمنُوا بالله وَرَسُوله وَالْكتاب الَّذِي نـزل عـلى رَسُوله وَالْكتاب الَّذِي أَنزل من قبل ﴾ گـهلى ئهويّن باوهرى ئيناى، بهردهوام بن ل سهر باورييا خوّ ب خودى وپيغهمبهرى وى، ووى كيتابا وى بوّ پيغهمبهرى خوّ ئينايه خوارى، وئهو كيتابا بهرى ژى وى ئينايه خوارى.

وحهدیسا عومهری کوری خهططابی ئهوا بوخاری وموسلم ژی قهدگوهیزن، وتیدا هاتییه کو جبریلی -سلاف لی بن- پسیارا باوهرییی ژ پیغهمبهری -سلاف لی بن- کر، ئینا وی گوت: ﴿أَن تومن بالله وَمَلَائِكَته وَكتبه وَرُسُله ﴾ کو تو باوهرییی ب خودی وملیاکهت وکیتاب و پیغهمبهرین وی بینی.

چەقگ پێنجگ باوەرىيا ب قەدەرا خودگ

ئانكۆ مرۆڤى باوەرى ھەبت كو ھەر تشتەكى چى دبت يى خۆش بت يان يى نەخۆش بت، ب تەقدىرا خودىيە، وچو تشت بىيى وى چى نابت، ئەو ب ھەر

تشهکی یی ئاگههداره. ودهلیل ل سهر ڤێ چهندێ گوٚتنا خودێیه: ﴿قل کل من عِنْدالله ﴾ یهعنی: تو بیّژه ههر تشتهکی ب سهرێ ههوه بیّت ئهو ژنک خودێیه.

وحددیسا بوخاری وموسلمی ئه وا ئه بوو هوریره قه دگوهیزت، دبیرژت: پیغه مه مه مه مه مه مه مه از اختج آدم و مُوسَی، فَقَالَ مُوسَی: یَا آدم، أنت أبونا، خیبتنا وأخرجتنا من الجُنَّة. فَقَالَ لَهُ آدم: یَا مُوسَی، اصطفاك الله بِكَلامِهِ، وَخَطَ لَك التَّوْرَاة بِیکِهِ، أتلومنی علی أمْر قدره الله عَلیّ قبل أن یخلقنی بِأَرْبَعِینَ سنة؟ قال: فحج آدم مُوسَی یه یمعنی: ئاده می ومووسای دان وستاندن دکر، مووسای گوت: ئهی ئاده می گوته وی: ئهی مووسا، خودی ب گوتنا خو تو هلبژارتی، ئیناینه ده ر، ئینا ئاده می گوته وی: ئهی مووسا، خودی ب گوتنا خو تو هلبژارتی، و ب دهستی خو ته ورت بو ته نقیسی، ئه ری تو سه را تشه کی لومه ی من دکه ی خودی ئه و ل سه ر من نقیسی بوو به ری کو ئه و من بئافرینت ب چل سالان؟ هنگی ئاده م شیا مووسای.

چەقى شەشىڭ باوەرىيا ب رۆژا قياھەتىڭ

وباوهرييا ب رقراً قيامهتي، يان رقراً دويماهييي ئهوه مرقي باوهرى ههبت كو ئهڤي دنيايا ئهم تيدا درين دويماهييه ك بو ههيه، وروره ك دي ئيت ئهو نامينت، وروره كا دى د دويڤ دا دي ئيت مرى ههمى تيدا دي رابنه هه، وحسين دي د گهل ئيتهكرن. ودهليل ل سهر ڤي چهندي گوتنا خوديه في قاتلُوا الله وَلا بِالنُوْمِ الآخر الله يهعنى: هوين شهري وان بكهن يين باوهرييي ب خودي ورورا دويماهييي نائينن.

وبوخاری وموسلم ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزن، دبیژت: پیغهمههری -سلاق لی بن- گزت: ﴿ وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ نَشَرَ الرَّجُلاَنِ ثَوْبَهُمَ ابیْنَهُمَا فَلاَ یَتَبَایَعَانِهِ، وَلاَ یَطْوِیَانِهِ، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدِ انْصَرَفَ الرَّجُلُ بِلَبَنِ لِقْحَتِهِ فَلاَ یَطْعَمُه، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَحَدُكُمْ أَكْلَتَهُ إِلَى السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَحَدُكُمْ أَكْلَتَهُ إِلَى السَّاعَةُ وَهُو یَلِیطُ حَوْضَهُ فَلا یَسْقِی فِیهِ، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَحَدُكُمْ أَكْلَتَهُ إِلَى السَّاعَةُ وَهُو یَلِیطُ حَوْضَهُ فَلا یَسْقِی فِیهِ، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَحَدُكُمْ أَكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلاَ یَسْقِی فِیهِ، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَحَدُكُمْ أَكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلاَ یَطْعَمُه ﴾ یه عنی: سویند بت قیامه تدی رابت و دو زهلامان کراسی خو رپیخون، وسویند بت قیامه تدی رابت و زهلامی شیری حیشترا خو یی دوتی وبی بیخون، وسویند بت قیامه تدی رابت و زهلامی شیری حیشترا خو یی دوتی وبی وناگههت شاقدانی ژی بکه ت، وقیامه تدی رابت و زهلامی برکا خو یا ئاماده کری وناگه هت ئاقدانی ژی بکه ت، وقیامه تدی رابت و نیک ثر هه وه پارییی خو یی برییه به رده ثی خو وناگه هت بخوت.

ومهعنا ڤێ حهديسێ ئهوه ڕوٚژا قيامهتێ ب خافلهتي و ب لهز ڤه دئێت، يێي مروٚڤي بهرههڤييا خوٚبوٚ كربت.

چەقىڭ حەفتىڭ باوەرىيا ب رابوونا پشتىڭ مرنىڭ

ژ بهر گزتنا خودی: ﴿ زعم الَّذین کفرُوا أَن لَـن یبعثـوا قـل بــلَی وربی لتبعـثن ﴾ ئهوین باوری نمئینای ژ درهو دبیژن کو ئهو پشتی مرنی نائینه راکرن، تـو -ئـهی موحهممهد- بیژه: بهلی، سویند ب خودایی من، هوین دی ئینه راکرن.

وگۆتنا خودى: ﴿ قل الله كُئِيكُمْ ثمَّ يميتكم ثمَّ يجمعكم إِلَى يَوْم الْقِيَامَـة لَا ريب فِيهِ ﴾ تو -ئەى موحەممەد- بيژه: خودى ھەوە زيندى دكەت، پاشى ھەوە دمرينت، پاشى ئەو ھەوە بۆ رۆژا قيامەتى يا گومان تيدا نە كۆم دكەت. ۱۲ 💳 کورتییا چهق و

وحهدیسا جبریلی، یا بوخاری وموسلم ژ عومهری قهدگوهیّزن، وتیدا هاتییه:
﴿ أَن تؤمن بالله وَمَلَائِكَته وَكتبه وَرُسُله وبالبعث من بعد المَوْت وبالقدر كُله ﴾
باوهری ئهوه تو باوهرییی ب خودی وملیاکهت وکیتاب وپیّغهمبهریّن وی بینی،
و ب رابوونا پشی مرنی، و ب قهدهری ههمییی.

چەقگ ھەشتگ باوەرىيا ب كۈمبوونا مرۇۋان بۇ حەشرڭ پشتگ رابوونا وان ژ مرنگ

پشتی خوداین مهزن ل روزا دویماهییی ههمی مروقان ژ مرنی رادکه ته قه، ئه و وان ل جهه کی کوّم دکه ت دا کو حسیّبی د گهل وان بکه ت، وئه قی کوّم کرنی ب عهره بی دبیّر نی : (حه شر). و باوه ری ئینانا ب حه شری ژی چه قه که ژ چه قیّن باوه رییا موسلمانی، و گهله ک ده لیل ل سهر قی چهندی هه نه، ژ وان:

گۆتنا خودى: ﴿ أَلا يظنّ أُولَئِكَ أَنهم مبعوثون ليَوْم عَظِيم يَوْم يقوم النَّاس لـرب الْعَالمين ﴾ يهعنى: ئەرى ما ئـهو هزر ناكـهن كـو ئـهو ل رۆژەكا مـهزن دى ژ مرنىي ئىنه راكرن، رۆژا مرۆڤ بۆ خودايى ههمى چىكرىيان رادبنه ڤه؟

ههر وهسا حهدیسا عهبدللاهی کوری عومهری -خودی ژی رازی بت- ئهوا تیدا هاتی: ﴿یقوم النَّاس لرب الْعَالمین حَتَّی یغیب احدهم فِی رشحه إلی أَنْصَاف أُذُنیهِ ﴾ مروّڤ بوّ خودایی عاله می دئینه راکرن، حه تا ئیک ژوان حه تا نیڤا گوهین خوّ دمینته د ناڤ خوهی را.

چەقڭ نەھڭ باوەرىيا ب بەحەشت و جەھنەمڭ

کو بهحهشت ل روّژا دویماهییی دی بته جهی خودان باوه رین چاک، وجههنهم دی بته جهی خودان باوه رین چاک، وجههنهم دی بته جهی کافر وبی باوه ران، ژبه رگوتنا خودی: ﴿بلی من کسب سَینَّة وأحاطت بِهِ خطیئته فَأُولَئِك أَصْحَابِ النَّار هم فِیهَا خَالدُونَ. وَالَّذین آمنُوا وَعمِلُوا الصَّالِحَات أُولَئِك أَصْحَابِ الْبُنَّة هم فِیهَا خَالدُونَ ﴾ (البقرة: ٨١-٨٢) یه عنی: همر که سه کی خرابییه کی بکه ت، وگونه ها وی دوّری لی بگرت، ئه و خودانین ئاگرینه هه روهه ردی تیدا مینن، وئه وین باوه ری ئینای وچاکی کرین ئه و خودانین به حه شتینه هه روهه ردی تیدا مینن.

و ژ بهر حهدیسا کورێ عومهری ئهوا بوخاری وموسلم ژێ ڤهدگوهێڹن، کو تێدا هاتییه: ﴿إِن أَحدکم اذا مَاتَ عرض عَلَیْهِ مَقْعَده بِالْغَدَاةِ والعشي، إِن کَانَ من أهل النَّار فَمن أهل النَّار، یُقاَل: هَذَا مَقْعَدك خَتَّی یَبْعَثك الله تَعَالَی إلیه یَوْم الْقِیَامَة ﴾ یهعنی: ئیک ژ ههوه ئهگهر مرجهی وی سپیده وئیڤاری بو وی دئیته نیشادان، ئهگهر ئهو بهحهشتی بت جهی وی د ناڤ بحهشتییان دا دی نیشا دهن، ژ خو ئهگهر ئهو ژ جههنهمییان بت، جهی وی د ناڤ جههنهمییان دا دی نیشا دهن، دی بیژنی: ئهڤه جهی تهیه حهتا روّژا قیامهتی خودی ته دبهتی.

چەقگ دەھگ قيانا خودگ

خودایی مهزن د تایه کی دا دبیّرت: ﴿ وَمن النّاس من یتّخذ من دون الله أندادا یحبونهم کحب الله وَالّذین آمنُوا أَشد حبالله ﴾ (البقرة: ١٦٥) یه عنی: د ناڤ مروّقان دا هنده ک ههنه ژ بلی خودی هنده ک هه شهشکان بو وی د په رستنی دا ددانن، وهسا حهز ژی دکهن، کا چاوا حهز ژ خودی دکهن، وتهویّن باوه ری تینای پتر حهز ژ خودی دکهن.

و ژ به رحه دیسا ئه نه هستی کوری مالکی، ئه وا بوخاری و موسلم ژی قهدگوهیزن، و تیدا ها تییه: ﴿ ثَلَاث من کن فِیهِ وجد بِمِن حلاوة الایان: أَن یکون الله وَرَسُوله أحب الیه بِمَّا سواهُمَا، وَأَن یحب المَرْء لَا یُجِبهُ الا لله، وَأَن یکره أَن یعود فِی الله وَرَسُوله أحب الله مِنْهُ کَهَا یکره أَن توقد لَهُ نَار فیقذف فِیها ﴾ سی تشت هه نه ههچییی ئه و ل نک وی هه بن ئه و دی پی تام که ته شرینییا باوه ری: کو خودی و پی غهمه مه ری وی ل نک وی ژ هه ر تشته کی دی خوش قیتر بن، وکو ئه و حه ز و که سه کی بکه تنه ژ به ر تشته کی ب تنی ژ به رخودی نه بت، وکو ئه وی پی خوش نه بت، وکو ئه وی بیته خوش نه بت ای کوفری بز قرت کانی چاوا وی پی خوش نینه ئاگره کی بو وی بیته هلکرن و نه و بیته ها گردی و ناف دا.

مهعنا: قیانا خودی، ویا پیغهمبهری وی ژی، پتر ژههر تشتهکی دی، چهقهکه ژچهقین باورییی.

چەقۇ يازدۇ ترسا ژ خودۇ

خودایی مهزن دبیّرت: ﴿ فَلَا تَخافوهم وخافون إِن کُنتُم مُـؤمنین ﴾ (آل عمران: ۱۷۵) یهعنی: هوین ژ وان نهترسن و ژ من بترسن ئهگهر هوین دخودان باوهرن. وئهث ئایهته هندی دگههینت کو ئهو کهسی ژ خودی نهترست، باوهرییا وی یا دورست نینه.

وپێغهمبهر -سلاڤ لێ بن- د گوتنهکا خو دا دبێژت: ﴿لَـو تعلمُـونَ مَـا أعلـم لضحکتم قَلِيلا ولبکيتم کثيرا﴾ ئهگهر هوين وێ بزانن يا ئهز دزانم، هوين کێم دا کهنه کهنی وگهلهک دا کهنه گری.

چەقى دوازدى ھىۋىيا ژ خودى

خودایی مهزن دبیّرت: ﴿ قل یَا عبَادی الَّذین أَسْر فُوا علی أنفسهم لَا تقنطوا من رَحْمَة الله ان الله یغْفر الذُّنُوب جمیها انه هُوَ الغفور الرَّحِیم ﴾ (الزمر: ٦٥) یهعنی: تو -ئهی موحهممهد- بیّژه وان بهنیییّن من ییّن زیّده ب ناف گونههی قه چووین، هوین ژ رهحما خودی بی هیڤی نهبن، هندی خودیّیه گونههان ههمییان ژی دبهت، هندی خودیّیه گهلهک یی گونهه ژیبر ودلوّقانه.

۱٦) ———— کورتییا چهق و

وبوخاری وموسلم ژ ئەبوو ھورەيرەی قەدگوھێزن، دبێژت: پێغەمبەری -سلاڤ لێ بن- گۆت: ﴿لَو يعلم الْمُؤمن مَا عِنْد الله من الْعَقُوبَة مَا طمع بجنته أحد، وَلَو يعلم الْكَافِر مَا عِنْد الله من الرَّحْمَة مَا قنط من جنته أحد﴾ يەعنى: ئەگەر خودان باوەر بزانت چەند عقووبه ل نک خوێ ھەيە كەسىێ ھىڤىيا بەحەشتێ نەدكر، وئەگەر كافر بزانت رەحما خودێ چەندە كەس ژ بەحەشتێ بێ ھىڤى نەدبوو.

چەقى سيْزدى مرۆڤ خۆ بھيلتە ب ھيڤييا خودى ڤە

خودایی مـهزن دبیّـژت: ﴿وعَـــلى الله فَلیَتَوَكَّــل الْمُؤْمِنُــونَ ﴾ (التغــابن: ١٣) یهعنی: خودان باوهر بلا خوّ بهیّلنه ب هیڤییا خودی ڤه.

و د ئایه ته کا دی دا دبیّ ژت: ﴿ وعَلَی الله فتو کلوا إِن کُنْ تُم مُومنین ﴾ (المائدة: ۲۳) یه عنی: هوین خوّ ب هیّلنه ب هیڤییا خودی قه ئهگهر هوین خودان باوه ربن.

و د حمدیسا بوخاری وموسلمی دا ئموا عمبدللاهی کوری عمباس قهدگوهاستی هاتییه دهمی پیغهمبهری سلاف لی بن بهحسی حمفتی هزار کهسان کری کو دچنه بهحمشتی بی حسیب، هندهکان پسیار کر: ئمو کینه؟ پیغهمبهری اسلاف لی بن گوت: (.. وعلی رَجم یَتَوَکَّلُونَ و نمون یین خو دهیّلنه به هیقییا خودی قه.

چەقى چاردى قيانا يىغەمبەرى -سلاڤ لىڭ بن-

ژ بهر حهدیسا ئهنهسی ئهوا بوخاری وموسلم ژی قهدگوهیزن، وتیدا هاتییه: ﴿ لَا یُؤمن احدکم حَتَّی أکون احب الیه من وَالِده وَولده وَالنَّاس اجمعین ﴾ یهعنی: ئیک ژ ههوه باوهرییی نائینت حهتا ئهز ل نک وی خوّشتقیتر بم ژ بابی وی وکوری وی ومروّقان ههمییان.

وبوخاری وموسلم ژ ئەنەسى قەدگوھێزن، دبێژت: زەلامەكى گۆتە پێغەمبەرى -سلاڤ لێ بن-: قيامەت كەنگىيە؟ وى گۆتێ: ما تە چ بۆ ئامادە كرييه؟ وى گۆتێ: من گەلەك رۆژى وخێر بۆ ئامادە نەكرىنە، بەلێ ئەز حەز ژ خودێ وپێغەمبەرێ وى دكەم، پێغەمبەرى -سلاڤ لێ بن- گۆتێ: تو دێ د گەل وان بى يێ تو حەز ژێ دكەي.

چەقىڭ پازدىڭ مەزنكرنا پيغەمبەرى -سلاف لىڭ بن-

مهزنکرن وریزگرتنا پیخهمبهری -سلاف لی بن- ویا سوننه وی پشتی وی، ئیک ژ چهقین باوهرییی ب پیخهمبهری وی دکمت یین باوهرییی ب پیخهمبهری -سلاف لی بن- دئینن، وقهدری وی دگرن، وپشته فانییا وی دکهن، ودبیژت: فالَّذِینَ آمنُوا بِهِ وعزروه ونصروه ﴾.

۸۸ کورتییا چهق و

چەقى شازدى رژدىيا مرۇقى ل سەر دىنى

حهتا بگههته وی دهرهجی ئه وحه زبکه تبیته ها قین د ئاگری دا و ل کوفری نه زقرت، ژبه رحه دیسا ئه نه سی نه وا بوخاری و موسلم قه دگوهیزن، و تیدا ها تبیه از فَلَاث من کن فِیه وجد بهن حلاوة الایمان، .. وَ أَن یکره أَن یعود فِی الْکَفْر بعد أَن أنقذه الله مِنْهُ کَهَا یکره أَن توقد لَهُ نَار فیقذف فِیهَا ﴾ یه عنی: سی تشت هه نه هه چه یسی نه و ل نک وی هه بن ئه و دی پی تام که ته شرینیا باوه ری.. وئیک ژوان: وی پی خوش نه بت ل کوفری بز قرت کانی چاوا وی پی خوش نینه ئاگره کی بی وی بیته هلکرن وئه و بیته ها قیتن د ناف دا.

چەقى ھەقدى داخوازكرنا زانينى

وزانینا ژههمییی گرنگتر ئهوه یا خودی ب مروّقی ددهته ناسین، ووی تشتی ژنک وی هاتی، وئهو پیغهمبهری وی هنارتی د گهل دین وشریعهتی پی هاتی.

وئهگهر ئهم بهری خو بدهینه ئایهتین قورئانی وحهدیسین پیغهمبهری -سلاف لی بن- دی بینین ئهو دتژینه ژوان دهقین قهدر وبهایی زانایان بهرچاف دکهن، وهکی بو نموونه:

﴿ إِنَّمَا يُخْشَى الله من عباده الْعلَمَاء ﴾ (فاطر: ٢٨) يهعنى: ههما عهبديّن خوديّ ييّن زانا ژوى دترسن.

و ﴿ يرفع الله الَّذين آمنُوا مِنْكُم وَالَّذين أُوتُوا الْعلم دَرَجَات ﴾ (المجادلة: ١١) خودي وان بلند دكهت يين باوهري ئيناي، وئهوين زانين بو هاتييه دان ئهو دهرهجين وان هيشتا بلندتر لي دكهت.

چەقى ھەژدى بەلاقكرنا زانىنى

وکانێ چاوا خواستنا زانینێ چهقهکه ژ چهقێن باوهرییێ، وهسا بهلاڤکرنا زانینێ ژی چهقهکێ باوهرییێیه، وبوخاری وموسلم ههردو ژ پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- ڤهدگوهێزت، کـو وی ل دهمـێ حهجا خاترخواستنێ خوتبهیهک ل (مینایێ) خواندی گوٽ: ﴿أَلالِیَبْلَغَنَّ الشَّاهِدُ مِنْکُم الْغَائِبَ، فَلَعَلَّ من یبلُغهٔ یکون أوعی لَهٔ من بعض من سَمعه ﴾ بلا ئهوێ ئاماده ڤێ گوتنا من بگههینته وی یـێ نهاماده، چونکی بهلکی کهسهکێ ئاخفتن بگههتێ باشتر تێ بگههت وی یێ گوه لێ بووی.

و ژ مالکی کوری دیناری دئیته قهگوهاستن، دبیّرت: ئهو کهسی داخوازا زانینی بکهت دا کاری پی بکهت، زانینا وی دی شکاندن و (تهواضعی) ل نک

۲. کورتییا چهق و

پهیدا کهت، وئهوی زانینی بو هندی نهخوازت کو کاری پی بکهت، ئهو دی دفن بلندی وخوههزنکرنی ل نک وی پهیدا کهت.

چەقڭ نۆزدڭ مەزنكرنا قورئانڭ

ومەزنكرنا مرۆڤى بۆ قورئانى ب ھندى دبت مرۆڤ خۆ فير بكەتە خواندنا وى، ووى نىشا خەلكى بدەت، وكارى پى بكەت، وقەدر وبهايى مرۆڤين قورئانى ژى بزانت.

بوخاری ژئیمام عوثمانی قهدگوهیزت، دبیرژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- دبیرژت: ﴿ خَیر کُمْ من تعلم الْقُرْآن وَعلمه ﴾ یهعنی: باشتری ههوه نهوه یی خو فیری قورنانی بکهت، ووی نیشا خهلکی ژی بدهت.

وموسلم ژ ئیمامی عومه و قهدگوهیزت، کو پینههمه ری -سلاف لی بن-گوتییه: ﴿ إِن الله یرفع بِهَذَا الْکتاب أَقْوَامًا وَیَضَع بِهِ آخَرین ﴾ یهعنی: هندی خودییه هنده ک کهسان ب قی قورئانی بلند دکهت، وهنده کین دی پی نزم دکهت.

چەقى بىستى خۇياقژكرن

ثر بهر حهدیسا ئهبوو مالکی ئهشعهری ئهوا موسلم ژی قهدگوهیّزت، دبیّژت: پیّغهمبهری -سلاف لی بن- گوّت: ﴿الطّهُور شطر الایان﴾ پاقژی، یان خوّیاقژکرن، نیڤا باوهریّیه. وههر چهنده د فقهی ئیسلامی دا دهمی به حسی خوّپاقژکرنی دئیّت، مه خسه د پی راکرنا بی نقیری وبی ده سنقیّژیییه ب ریکا خوّشویشتن و ده سنقیّژ گرتنی، به لی خوّپاقژکرن د رامانا خوّ دا به رفره هتره، چونکی خوّ دویرکرنا مروّقی ژ ههر پیساتیه کا حسی، یان مه عنه وی یا هه بت ره نگه کی خوّپاقژکرنییه، و زانایین حه دیسی ب خیلاف چووینه د شهر حکرنا گوتنا پیخه مبه ری دا -سلاف لی بن ده می دبیّژت: خوّپاقژکرن نیقا باوه رییییه، هنده ک دبیّژن: مه خسه د ب باوه ریی ل قیّری نقیّری نقیّری نقیّری نقید بینی خوّپاقژکرن نابت، یه عنی: هه روه کی خوّشوی شتن و ده سنقیّژگرتن نیقه کا نقیّریّیه.

وهنده ک دبیّرن: خهسله تین باوه ریی دو پشکن: پشکه ک دلی پاقژ دکهن، وئه شه گوتن وکریارن، وپشکه ک له سه پاقژ دکهن، وئه شه خزپاقژکرن ودهسنڤیّر گرتنه. و ب قی چهندی (طوهوور) دبته نیڤا باوه ریی .. وخودی چیّتر دزانت.

چەقى بىست وئيْكى كرنا پينج نقيْريْن فەرز

و د ئایه ته کا قورئانی دا خودایی مه زن ناقی (باوه ربییی) ل سهر نقیری دانایه ده می دبیرت: ﴿ وَمَا کَانَ الله لِیُضیع اِیمَانکُمْ ﴾ (البقرة: ۱٤۳) یه عنی: نه بوویه کو خودی وان نقیرین هه وه زه عی بکه ت یین هه وه به ری وه رگیرانا رووگه هی کرین.

ومـوســلـم ژ جابری قهدگوهيزت، دبيزت: پينغهمبهری -سلاف لي بن- گوت: ﴿ إِن بَين الرجل وَبَين السّرك وَالْكفْـر تـرك الـصَّلَاة ﴾ يهعني: د ناڤبهرا زهلامي وكوفر وشركي دا هيلانا نڤيژييه.

۲۲ کورتییا چهق و

وئیمامی بهیههقی دبیّرت: د ناف عیباده تی دا - ژبلی باوه ربی ئهوا کوفری رادکهت کاره ک نینه پیّغهمبهری - سلاف لیّ بن - نافیّ کوفری ل سهر هیّلانا وی دانابت نقیّر تی نهبت.

چەقى بىست ودووۇ دانا زەكاتى

کو ئەو ژى ئىنک ژ سوينىن سەرەكى يىن ئىسلامىيە، و ژ بەر نەدانا ھندەک ئويجاخىن عەرەب بۆ زەكاتى، پىشتى مرنا پىغەمبەرى -سلاڤ لىن بىن- ئەبوو بەكرى حوكم ب كوفرى ل سەر وان دا، وشەرى وان كر.

خوداین مهزن دبینژت: ﴿ وَمَا أمروا لیعبدوا الله نُخلصین لَهُ الدّین حنفآء ویقیموا الصَّکَرة ویؤتوا الزَّکَاة ﴾ (البینة: ٥) یه عنی: ههما فهرمان ل وان ها تبوو کرن کو ئهو ب دلسوّزی په پستنا خودی بکهن، و روویی خوّ ژ شرکی و هرگیرن، و ب کرنا نقیّژی راببن، و زهکاتی بدهن.

و د قورئان وسوننهتی دا گهف ب چوونا جههنهمی ل وان کهسان هاتییه کرن ئهوین زکاتا مالی خو نهدهن.

چەقگ بیست و سێیگ گرتنا رۈژییگ

ث بهر گۆتنا خودى: ﴿ يَا أَيُّهَا الذَّين آمنوا كتب عَلَيْكُم الصَّيام كَمَا كتب على الَّذين من قبلكُمْ لعلكم تتقون ﴾ (البقرة: ١٨٣) يهعنى: گهلى ئهويّن باوهرى

ئینای، روزژی ل سهر ههوه هاته فهرکرن وهکی کو ل سهر یین بهری ههوه هاتییه فهرکرن دا هوین ب تهقوا بکه شن.

وئاشكەرايە كو رۆژى ژى وەكى نقێژى ئێك ژ پێنج سوينێن ئيسلامێ يێن سەرەكىيە.

چەقگ بیست و چارگ ئھتكاف

وئعتكاف مانا ل مزگهفتنيه ب ئنيهتا عيبادهتى، خودايى مهزن د ئايهتهكا قورئانى دا دبيرت: ﴿ وعهدنا الى ابراهيم واساعيل ان طهرا بَيْتِي للطائفين والعاكفين والركع السُّجُود﴾ (البقرة: ١٢٥) يهعنى: مه وهحى بو ئيبراهيم وئيسماعيلى هنارت كو مالا من ژههر پيساتيهكا همى پاقژ بكهن؛ وهك پاراستن بو طهوافكهرين ل دور كهعبى، وئهوين لى دمينن، ونڤيرى لى دكهن.

و ژ سوننه تا پیغهمبهری بوو -سلاف لی بن- ههر سال ل دهه روزین دویماهییی ژ ههیفا رهمهزانی وی ئعتکاف دکر، حه تا خودی ئهو برییه نک خو، وهکی بوخاری وموسلم ژ عائیشایی قهدگوهیزن.

چهقی بیست و پیْنجی کرنا حهجی

وكرنا حهجى ئيك ژ ستوينين ئيسلامييه، وهكى د ئايهتا قورئانى دا هاتى: ﴿ ولله على النَّاس حج الْبَيْت من اسْتَطَاعَ اليه سَبِيلا ﴾ (آل عمران: ٩٧) يهعنى:

۲٤ — کورتییا چهق و

خودی ل سهر مروّقان ههیه کو ئهو قهستا بهیتا وی بکهن بوّ کرنا حهجی یی بشیّت وی چهندی بکهت.

چەقڭ بيست و شەشڭ كرنا جيھادڭ

خودایی مهزن دبینرت: ﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِي حرض اللُّومنِينَ على الْقِتَال ﴾ (الأنفال: ٦٥) ئهي پيغهمبهر، تو خودان باوهران هان بده بو كرنا شهري.

وبوخاری وموسلم ژ ئەبوو ھورەيرەی قەدگوھێزن، دبێژت: پسيار ژ پێغەمبەری -سلاڤ لێ بن- هـاتـهكـرن: چ كار ژ ههمييان باشتره؟ وی گوّت: باوەرييا ب خودێ، گوٚتن: پاشی چ؟ وی گوٚت: جیهادا د ڕێكا خودێ دا، گوٚتن: پاشی چ؟ گوٚت: كرنا حهجێ ب ڕەنگەكێ تمام.

چهقی بیست و حهفتی ریباطا د ریکا خودی دا

کو مروّقه ک خوّ ته رخان بکه ت بوّ کرنا جیهادی، وئه و ب قی کاری قه بیّته گریّدان، خودایی مه زن دبیّرت: ﴿یَا أَیّهَا الَّذین امنوا اصْبِرُوا وصابوا وَرابطوا وَاتَّقوا الله ﴾ (آل عمران: ۲۰۰) یه عنی: ئهی ئه ویّن باوه ری ب خودی و پیّغه مبه ری وی ئینای صهبری بکیّشن، و ل هه مبه ری دوژمنیّن خوّ دبیّهن فره هـ بن، و ل سهر

تايين باوهرييي ﴿

جیهادا د گهل نهیارین من ونهیارین خو دبهردهوام بن، و د ههمی حالین خو دا هوین ژ خودی بترسن.

وپینغهمبهر -سلاف لی بن- د گۆتنه کا خو دا یا بوخاری ژی قه دگوهیزت، دبیزت: ﴿ رِبَاط یَوْم فِی سَبِیل الله عز وَجل خیر من الدُّنْیَا وَمَا فِیهَا ﴾ مانا روزه کی د ریکا خودی دا به رانبه ر دوژمنی، چیتره ژ دنیایی وهه ر تشته کی تیدا ههی.

وريباط بـ ق جيهادي وهکي ئعتكافييه بـ ق نڤيٽري، چـ ونكي رهنگـهکـي خـ ق بهرههڤييا بهردهوام د ههردووان دا ههيه.

چەقى بىست و ھەشتى خۆراگرتن ونەرەۋىنا ژ مەيدانا جىھادى

خودایی مهزن دبیّرت: ﴿ یَا أَیّهَا الَّذین امنوا إِذَا لَقِیتُم الَّذین کَفُرُوا رَحْفًا فَلَا تولوهم الادبار وَمن یولهم یؤمئذ دبره إِلَّا متحرفا لقِتَال اَوْ متحیزا الی فِئَة فقد بَاء بغضب من الله ومأواه جَهَنَّم وَبئسَ الْمصیر ﴾ (الأنفال: ١٥-١٦) ئهی ئهویّن باوهری ئینای، ئهگهر هوین د شهری دا بهرانبهر کافران راوهستان ونیّزیکی وان بوون هوین پشتا خو نهدهنه وان، و ژ وان نهرهڤن، وموکم راوهستن، هندی خودیّیه یی د گهل ههوه وئهو دی ههوه ب سهر وان ئیخت. وههچیییی ژ ههوه ل خودیّیه یی د گهل هموه وأن، ئهو تی نهبت یی بو حیله چهپ بدهت، یان خو ب کومه کا موسلمانین شهرکهر را بگههینت ل چی جهی ئهو لی بن، ئهو یی پشت بدهت هیژای غهزه با خودی بوو، وجهی وی جههنهمه، وئهو چ نهخوش جهی لیّ زقرینیه.

۲۲) کورتییا چهق و

چەقگ بىست و نەھگ دانا خومسگ ژ غەنىمەڭ

خودایی مهزن دبیّرت: ﴿ وأعلموا انها غَنِمْتُم من شیع فَان لله خمسه وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى والیتامی وَالمَسَاكِین وَابْن السَّبِیل إِن كُنْتُم آمنتم بالله الانفال: ٤١) یه عنی: وهوین بزانن كو ئه و مالی هوین د جیهادا د ریّكا خودی دا ب دهست خو قه دئینن ژ پیّنج پشكیّن وی چار بو وان شهرکهرانه یین ل شهری ئاماده بووین، وپیّنجیّكا مایی دی بته پیّنج پشک: یا ئیّكی بو خودی وپیّغه مبهرییه، د مفایین گشتی یین موسلمانان دا دئیته خهرجکرن، ویا دووی بو مروّقیّن پیغه مبهری یین نیزیکه، کو بنه مالا هاشمی و موططه لبینه، ئه قه بو وان یا هاتیه دانان پیش زه کاتی قه کو بو وان نه دورسته، ویا سیبی بو نیتیمانه، ویا چاری بو هه وارانه، ویا پیّنجی بو وی ریّقنگییه یی چو مال د دهستی دا نه مای، نه گهر هه وه باوه ری ب خودی هه یه.

مهعنا: دانا پێنج ئێکێ (خومسێ) ژ دستکهفتییان بێ ئیمامی ژ باوهرییا شهرکهرانه.

چهقی سیهی ئازاکرنا عهبدان د ریْکا خودی دا

بوخاری وموسلم ژ پیغهمبهری -سلاف لنی بن- قهدگوهیزن، دبیرژت: ﴿من أَعتق رَقَبَة أَعتق الله بِكُل عُضْو مِنْهَا عضوا من أَعْضَائِهِ من النَّار﴾ یهعنی: همچیینی

تاييْن باوهريياڭ 💮 💛

گەردەنەكى ئازا بكەت، خودى پېش ھەر ئەندامەكى وى قە ئەندامەكى وى كەسى دى ژ ئاگرى ئازا كەت.

چەقگ سىھ وئيكگ دانا كفارەتار

وکفارهت عقووبه که خودی ددانته سهر وی مروّقی یی هنده ک گونههان دکهت، وچار رهنگین کفاره تان د کیتاب وسوننه تی دا هاتینه: کفاره تا کوشتنی، وکفاره تا ظهاری، وکفاره تا سویندی، وکفاره تا شکاندنا روّژییی ب چوونا نقینی، وئه و کفاره تین نیزیکی وی چهندی ئه وین دبیژنی: فدیه.

چەقگ سیھ ودویگ ب جھئینانا سۆز وپەیمانان

خودایی مهزن د دهسپیکا سووره تا (المائدة) دا گازییه کی ئاراسته ی خودان باوهران دکه ت، ودبیّر تی: ﴿ یَا أَیّهَا الَّذین امنوا أَوفوا بِالْعُقُودِ ﴾ (المائدة: ١) یه عنی: گهلی خودان باوهران وان پهیمانین هوین گری ددهن پیک بینن.

و د ئایه ته کا دی دا دبیّرت: ﴿ وأوفوا بِعَهْد الله إِذَا عاهدتم وَلَا تنقضوا الایان بعد توکیدها ﴾ (النحل: ۹۱) و د قی ئایه تا پیروّز دا د گهل فهرمانا ب جهئینانا پهیمانی خودایی مهزن مه ژهندی دده ته پاش کو ئهم سویندیّن خو بشکیّنین، و ل سوّز و پهیمانان لیقه ببین.

۲۸ کورتییا چهق و

و د حهیسه کا دورست دا هاتییه کو ئیک ژ سالۆخهتین مروّقی منافق ئهوه ئهو یهیمانا خوّ ب جه نائینت، وغهدری دکهت.

چەقڭ سىھ وسٽيڭ شوكرا نھمەتين خودڭ

وهنگی مروّف سوپاییا خودی دکهت سهرا قهنجیین وی، ئهگهر هات ووی قهنجییین خودی ل بیرا خو ئینانه قه، وئعتراف پی کر، و د ئایه ته کی دا خودایی مهزن فهرمانی ل مه دکهت کو ئهم وی ل بیرا خو بینین، وشوکرا نعمه تین وی بکهن، وکافرییی پی نهکهین، دهمی دبیّرت: (فاذکرونی أذکرکم وأشکروالی و لا تکفرون) (البقرة: ۱۵۲).

وپێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- ب گوتن وکريار بهرێ مه دايه هندێ کو سهرا ههر نعمهتهکا خودێ د گهل مه بکهت ئهم شوکرا وی بکهين، وهکی پشتی خوارن و ڤهخوارنێ، يان رابوونا ژ خهوێ.. وهتد.

چەقگ سيھ وچارگ پاراستنا ئەزمانگ ژ ھەر تشتەكگ زيْدە ونەدورست

وهکی: درهوی، وغهیبهتی، وگوتنین فهحش، وئاخفتنا زیده وبی مفا.. وهتد. وئایهتین قورئانی وحهدیسین پیغهمبهری -سلاف لی بن- دپرن ژوان دهقین فهرمانا ب گوتنا راستییی ل مه دکهن، ومه ژدرهوی وگوتنین بی خیر و

بن فایده ددهنه پاش، د ئایهته کن دا خوداین مهزن دبیّرْت: ﴿یَا ایها الَّـذین آمنُـوا اتَّقوا الله وَکُونُوا مَعَ الصَّادِقین﴾ (التوبة: ۱۱۹) یه عنی: گهلی ئهویّن باوهری ئینای، تهوایا خودی بکهن، و د گهل رِاستگوییان بن.

ودبيّرْت: ﴿ وَلَا تقف مَا لَيْسَ لَك بِهِ علم ﴾ (الإسراء: ٣٦) يمعنى: ل دويڤ وي تشتى نهچه يني ته زانين پني نهبت.

وئەقە ھندى دگەھىنت كو دقىنت مرۆڤ وى تشتى ب ئەزمانى خۆ بىن تىت راست بت وئەوى زانىن پى ھەبت.

و د حهدیسه کن دا یا ترمذی ژ موعاذی کوری جهبه لی قهدگوهیزت، هاتییه کو پیغه مبه ر -سلاف لی بن - دبیر ثابت: ﴿ وَهَلْ یَکُبُّ النَّاسَ فِي النَّارِ علی وُجُوهِهِمْ لِللَّحَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ ؟ ﴾ یه عنی: ئه ری ما تشته ک هه یه مروّفان سهر و سهر بهافیته د ئاگری دا ئه گهر به رهه می ئه زمانی وان نهبت!

مهعنا: ههما بهس ئهزمان وبهرههمنی وییه، مروّقی دهاڤیّته د ئاگری دا، ئهزمانه مروّقی ب سهر دئیّخت ووی سهرفهراز دکهت، وئهوه وی دئیّخت وشهرمزار دکهت. لهو دڤیّت مروّڤ ل ئهزمانی خوّیی هشیار بت.

چەقگ سىھ وپينجگ ياراستنا ئيمانەتگ

خودایی مهزن د ئایه ته کی دا دبیّرْت: ﴿إِن الله یَـاْمُرکُمْ أَن تُــوَّدُوا الامانــات الى أَمُرکُمْ أَن تُــوَدُوا الامانــات الى أَهلهَا﴾ (النساء: ٥٨) هندى خودییه فهرمانی ل ههوه دکهت کو هوین ئیمانه تان ل خودانین وان بزڤرینن.

٣. کورتییا چهق و

و د حهدیسه کا خو دا یا بوخاری وموسلم ژئهبوو هورهیره ی قهدگوهیزن، هاتییه: ﴿ اَللَاتُ مِن کَن فِیهِ فَهُو مُنَافِق، وَإِن صَامَ وَصلی وَزعم انه مُسلم: إِذَا حدث کنب، وَإِذَا وعد اخلف، وَإِذَا ائتمن خَان الله سی تشت هه نه ههچییی ئه و ل نک ههبن ئه و منافقه، ئه گهر خو ئه و روزییان بگرت، ونقیزان بکهت، وبیزت: ئه ز موسلمانم، ئه گهر ئاخفت دره وی بکهت، وئه گهر سوزه ک دا ب جه نهئینت، وئه گهر ئیکی باوه ربیا خو پی ئینا وئیمانه ته ک دانا نک ئه و خیانه تی بکهت.

چەقگ سىھ وشەشگ حەرامىيا كوشتنا نەفسگ

خودایی مهزن د ئایه ته کی دا دبیّرت: ﴿ وَمن یقتل مُؤمنا مُتَعَمدا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَم خُودایی مهزن د ئایه ته کی و قاستا خالدا فِیها وَغَضب الله عَلَیْهِ ﴾ (النساء: ۹۳) همچییی خودان باوه ره کی و قامستا بکورثت، جزایی وی جههنه مه ئه و ههر دی تیّدا مینت، وخودی غهزه بال وی کرییه.

وبوخاری وموسلم ژ عهبدللاهی کوری مهسعوودی قهدگوهیزن، دبیترت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: ﴿قتال المُسلم کفرو سبابه فسوق ﴾ شهری موسلمانی کوفره، وگوتنا خهبهران بو وی فاسقییه.

چەقى سىھ وحەفتى حەراھىيا زنايىڭ

خودایی مهزن د ئایه تا (۳۱ و۳۲) یدا ژ سوورتا (النور) به حسی خودان باوه رین میر وژن دکه ت، ودبیرت: (ویحفظوا فروجهم) و (ویحفظن

فروجهن ﴾ يمعنى: خوان باوهر ئمون يين نامويسا خوّ دپاريزن، وخوّ ژ كرنا فاحيشيّ ددهنه ياش.

وبوخاری وموسلم ژ ئەبوو ھورەيرى ۋەدگوھێزن: ﴿ لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤمن﴾ ئەوى زنايى دكەت، ئەو وى كارى ناكەت وئەو يى خودان باوەر.

چەقڭ سىھ وھەشتڭ حەرامىيا دزىيڭ وخوارنا مالڭ حەرام

چ مالتى دزييي بت، يان يتى حيله وبهرتيلان بت، خودايتى مهزن دبيّرْت: ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا اموالكم بَيْنكُم بِالْبَاطِلِ ﴾ (البقرة: ١٨٨) مالتى خوّ د ناڤبهرا خوّ دا ب نهحهقى نهخون.

وپیّغهمبهری -سلاف لیّ بن- د خوتبا حهجا خاترخواستنیّ دا ل (میناییّ) بوّ موسلمانان ئاشکهرا کر کو مالیّ وان ل وان ییّ حهرامه.

چەقى سىھ ونەھى تەقوا د خوارن وۋەخوارنى دا

کو مروّث خوّ رُ خوارن وقهخوارنین حهرام ویین (شوبهه) تیدا بده ته پاش، د حهدیسه کی دا یا بوخاری وموسلم رُ نوعمانی کوری به شیری قهگوهاستی هاتییه کو حهلال یی ئاشکهرایه وحهرام یی ئاشکهرایه، و د نافبهرا وان دا

۲۲) حورتییا چهق و

هنده ک تشتین نماشکه را ههنه، گهله ک کهس نزانن، وههچییی خو ژ وان تشتان بده ته پاش ئهوی نامویسا خو ودینی خو پاراست، وههچییی کهفته ناق وان تشتین شوبهه ئهو کهفته ناق حهرامییی.

وبوخارى وموسلم ژ ئەبوو ھورەيرەى قەدگويزن، دبيزت: پيغهمبەر -سلاق لىخ بن- دبيزت: ﴿إِنِّ لانقلب الى أَهلِي فأجد التمرة سَاقِطَة على فِرَاشِي أَو فِي بَيْتِي فأرفعها لاكلها ثمَّ اخشى أَن تكون من الصدقة فألقيها ﴾ ئەز دچمه مال وئەز قەسپەكى ل مال يان ل سەر جهى خۆ دبينم، قيجا ئەز وى پادكەمە بەر دەڤى خۆ دا بخوم، پاشى ئەز دترسم ئەو ژ مالى زەكاتى بت، لەو ئەز وى دھاقىيم.

چەقىڭ چلىڭ ل بەرخۇنەكرنا جلكىڭ حەرام و ب كارنەئينانا ئاھانين حەرام

رُ بهر حهديسا ئهنهسي كوري مالكي ئهوا بوخاري وموسلم ري ڤهگوهيزن: الله من لبس الحَرِير فِي اللَّنْيَا فَلَنْ يلبسهُ فِي الاخرة الله همچييي كراسي ئاڤرميشي ل دنيايي بكهته بهر خوّ، ل ئاخرهتي ئهو وي ناكهته بهر خوّ.

وحهديسا حوذيفهى: ﴿ لَا تلبسوا الحَرِير وَلَا الديباج، وَلَا تشْربُوا فِي آنِية اللَّهَب وَلَا تشْربُوا فِي آنِية اللَّه مَب وَالْفِضَّة وَلَا تَأْكُلُوا فِي صحافها فَإِنَّهَا لُهُم فِي اللَّذْنَا وَهِي لكم فِي الاخرة ﴾ جلكى ئاڤرميش وديباجى نهكهنه بهر خوّ، وئاڤێ ب ئامانێ زيّړ وزيڤى ڤهنهخون، وخوارنێ تيّدا نهخون، چونكى ئهو بوّ وانه ل دنياييّ وبوّ ههوهنه ل ئاخرهتيّ.

چەقڭ چل وئێكڭ خۆدويركرنا ژ موژيلييين حەرام

ینن کو دژی شریعه تی بن، خودی دبینرت: ﴿ قل مَا عِنْد الله خیر من اللَّهُو وَمن التَّجَارَة ﴾ ئهی موحهممه د، تو بیژه: ئهو تشتی ل نک خودی ههی ژ خیری چینره ژ موژیلاهی وبازرگانی بووینه ئاسته نگ د نافیه را وان وکرنا نفیز ئهینییی دا.

چهقی چل ودویی ئابۆری د خهرجکرنی دا

ژ بهر گۆتنا خودى: ﴿ وَالَّذِينَ إِذَا انفقوا لَم يُسْرِفُوا وَلَم يَقْتَرُوا وَكَانَ بَينَ ذَلِكَ قُواما ﴾ (الفرقان: ٦٧) ئهوين دهمنى مالى خهرج دكهن، ئيسرافى ناكهن، وقهلسييى ژى ناكهن، و د ناڤهرا وى چهندى دا د ناڤنجينه.

وموسلم ژ موغیرهیی کوری شوعبهیی قهدگوهیّزت، دبیّژت: پیٚغهمبهری - سلاف لیّ بن- ئهم ژ سیّ تشتان داینه پاش: بهلاڤکرنا گوّتگوّتکان، وزهعیّکرنا مالی، وپسیارکرنا زیده.

چەقى چل وسنيى ھيْلانا دلرەشى و حەسويدىيىڭ

وئاشکهرایه کو حهسویدی ئیّکهمین گونه بوو بی ئهمرییا خودی پی هاتییه کرن، دهمی ئبلیسی حهسویدی ب ئادهمی بری، و ژخو نهگرتی بو وی بچته سوجدی، قیّجا خودی لهعنه لی کرن.

وخودایی مهزن د ئایهته کی دا نیشا مه دایه کو ئهم خوّب وی بهاریزین ژ خرابییا وی کهسی حهسویدییی ب خهلکی دبهت، دهمی دبیّرت: (من شَرّ حاسِد إذا حسد) (الفلق: ٥) وئه قه هندی دگه هینت کو خرابییا مروّقی حهسوید گهله که.

و د حهدیسا ئهنهسی دا ئهوا موسلم ژی قهدگوهیزت، هاتییه پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ وَلَا تَحَاسَدُوا ﴾ هوین حهسویدییی ب ئیک و دو نمیهن.

چەقى چل وچارى حەرامىيا بەحسكرنا ژ نامويسا خەلكى

خودایی مهزن د ئایه ته کی دا دبیّرت: ﴿إِن الَّذین یرْمُونَ المُحْصِنَات الْغَافِلَات الْغُافِلَات الْغُافِاتِ اللَّوْمِنَات لعنُوا فِي الدُّنْیَا والاخرة ﴾ (النور: ٢٣) هندی ئهون یین تاوانا زنایی ژ

بى بەختى ب دويڤ وان ژنين بى گونەھ وخودان باوەر قەدنىن، ئەوان ل دنيايى وئاخرەتى لەعنەت لى ھاتىنەكرن.

و د گهله که حهدیسین دورست ژی دا هاتییه کو موسلمان برایی موسلمانییه، خوینا وی ومالی وی ونامویسا وی ل سهریی دی حهرامه.

چەقگ چل وپيْنجگ ئيخلاص وخودويركرنا ژ ريھەتييگ

خودایی مهزن دبیّرت: ﴿ وَمَا أمروا إِلَّا لیعبدوا الله مُخلصین لَهُ الدّین ﴾ (البینة: ٥) یه عندی: فهرمان ب تشته کی ل وان نه ها تبوو کرن ژبلی هندی کو ئه و ب ئیخلاص پهرستنی بو خودی بکهن.

وئايەت د قنى دەربارەينى گەلەكن.

وموسلم ژ ئهبوو هورهیرهی فهدگوهیزت، کو پینغهمبه ر-سلاف لی بندبیژت: ﴿قَالَ الله عز وَجل: انا اغنی الشُّر کَاء عَن الشّرك، فَمن عمل لی عملا اشرك
فیهِ معی غَیْرِی، فَأَنا مِنْهُ بَرِیء، وَهُو للَّذی اشرك ﴾ یهعنی: خودی دبیژت: ئهز ژ
ههر شریکه کی بی منه تترم ژ شریکایییی، فینجا هه چییی کاره کی بی من بکه ت،
وئیکی دی د گهل من بکه ته شریک، ئهزی به ریمه ژ وی، وئه و کار بی وییه یی

مهعنا: ئهو كار ژوي نائيته قهبويلكرن.

٣٦ كورتييا چەق و

چەقى چل وشەشى كەيفھاتنا ب باشپيى و ب خەمكەفتنا ب خرابپيى

ژ بهر وی حهدیسا ئهبوو داوود ژ عومهری قهدگوهیزت، وتیدا هاتییه:
﴿ وَمن سرته حسنته وساءته سیئته فَهُو مُؤمن ﴾ وههچییی باشییا وی کهیفا وی
بینت، وخرابییا وی وی ب خهم بیخت، ئهو خودان باوهره.

چەقى چل وحەفتى تۆبەكرنا ژ گونەھى

رُ بهر گۆتنا خودى: ﴿ وتوبوا الى الله جَمِيعًا أَيهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تفلحون ﴾ (النور: ٣١) وهوين ههمى گهلى خودان باوهران بۆنك خودى تۆبه بكهن، دا هوين ئيفله حي ببينن.

وموسلم ژ پیخهمبهری -سلاف لی بن- فهدگوهیزت، کو وی روزی سهد جاران داخوازا غهفراندنا گونههان بو خو ژ خودی دکر.

چەقگ چل وھەشتگ دانا قوربانار

ژ بهر گۆتنا خودى: ﴿ فصل لِرَبِّك وانحر ﴾ (الكوثر: ٢) يەعنى: تو نقيّرى بۆ خودايى خۆ بكه، وقوربانى بۆ وى پيشكيش بكه.

وقوربان وی حمیوانی قمدگرت یی حمجی ل مینایی قمدکوژن، همر وهسا ئمو حمیوانی تمدکوژت، همر وهسا ئمو عمقیق ژی یی به هلکمفتنا بوونا زاروکی دئیته قمکوشتن.

وپێشكێشكرنا قــوربـانان، ب ههمى ڕەنگێن وان ژ سوننهتا پێغهمبهرييه -سلاڤ لێ بن-، ووى ب خو ئهڤ چهنده كربوو، وهكى د حهديسێن دورست دا هاتى.

چەقڭ چل ونەھڭ گوھدارىيا كاربدەستان

رُ به ر گوتنا خودى: ﴿ أَطِيعُوا الله وَأَطيعُوا الرَّسُول واولي الامر مِنْكُم ﴾ (النساء: ٥٩) يهعنى: هوين گوهدارييا خودى وگوهدارييا پيغهمبهرى ويا كاربدهستين خو بكهن.

وکاربدهستین موسلمانان مهزنین وانه یین حوکمی خودی ل سهر وان ب کاردئینن، وهنده که دبیّژن: ئه و مهزنین سهرییین جهادینه، وهنده که دبیّژن: ئه و زانایین دینینه.. و دبت ئه و یا گشتی بت.

وپێغهمبهر -سلاف لێ بن- دبێژت: ﴿ من اطاعني فقد اطاع الله، وَمن عَصَانِي فقد عصى الله، وَمن عَصَانِي ﴾ فقد عصى الله، وَمن يطع الامير فقد اطاعني، وَمن يعْص الامير فقد عَصَانِي ﴾ يهعنى: ههچييێ گوهدارييا من بكهت، ئهو وى گوهدارييا خودێ كر، وههچييێ گوهدارييا گوهدارييا من نهكهت، ئهو وى گوهدارييا ئهميرى بكهت، ئهو وى گوهدارييا ئهميرى نهكهت، ئهو وى گوهدارييا ئهميرى نهكهت، ئهو وى گوهدارييا من نهكه.

چەقڭ پينجييڭ خۇدانا د گەل كۈما خودان باوەران

ژ بەر گۆتنا خودى: ﴿ واعتصموا بِحَبل الله بَجِيعًا وَلَا تَفَرَقُوا ﴾ (آل عمران:
 ۵۹) يەعنى: ھوين ھەمى خۆ ب وەرىسىي خودى ۋە بگرن، وژێكڤە نەبن.

وموسلم ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیّرت: پیخهمبهر -سلاق لی بن- دبیّرت: ﴿ من خرج من الطَّاعَة وَفَارِق الجَمَاعَة ثُمَّ مَاتَ مَاتَ میتَة جَاهِلِیَّة ﴾ ههچییی ژ گوهدارییی دهرکه ثت، و پشت بده ت جماعه تی پاشی بمرت، ئه و دی مرت مرنه کا جاهلی.

چهقی پینجی وئیکی دادییا د ناڤبهرا خهلکی دا

ژ بهر گۆتنا خودى: ﴿ واذا حكمتم بَين النَّاس أَن تحكموا بِالْعَدْلِ ﴾ (النساء: ٥٨) يهعنى: خودى فهرمان ل ههوه كرييه كو ئهگهر ههوه حوكم د ناڤبهرا خهلكى دا كر هوين حوكمى ب دادييى بكهن.

ودبیّرْت: ﴿ وأقسطوا ان الله یحب المقسطین ﴾ (الحجرات: ٩) یهعنی: هوین دادییی بکهن، خودی حهز ژوان دکهت ییّن دادییی دکهن.

چەقگ پێنجگ ودويگ فەرمانا ب باشييگ وپاشڤەبرنا ژ خرابييگ

ث بهر گۆتنا خودى: ﴿ ولتكن مِنْكُم أمة يدعونَ الى الخَيْر ويـأمرون بِـالَمْرُوفِ وَينْهَوْنَ عَـن المُنكـر وَأُولَئِكَ هـم المفلحـون ﴾ (آل عمران: ١٠٤) يهعنى: بلا هنده د ناڤ ههوه دا همبن خلكى بۆ خيرێ گازى بكمن، وفمرمانا ب باشييێ بكمن، وپاشڤهبرنا ژ خرابييێ بكمن، وئمو ئمون ييّن ب مراد دكمڤن.

وموسلم ژ ئەبوو سەعىدى قەدگوھێزت، دبێژت: پێغەمبەرى -سلاڤ لێ بن- دبێژت: ﴿ من راى مِنْكُم مُنْكرا فليغيره بِيَدِهِ، فَإِن لم يسْتَطع فبلسانه، فَإِن لم يسْتَطع فبقلبه، وَذَلِكَ اضعف الايهان ﴾ يەعنى: ھەچىيىێ ژ ھەوە خرابىيەك دىت بىلا ب دەستێ خۆ بگوھۆرت، وئەگەر نەشيا بىلا ئەو وێ ب ئەزمانێ خۆ بگوھۆرت، وئەگەر نەشيا بلا ب دلێ خۆ بگوھۆرت، وئەو لاوازترين باوەرىيە.

چەقڭ پٽنجڭ وسٽيڭ ھاريكارييا ل سەر باشييڭ

ث به رگزتنا خودی: ﴿ وتعاونوا على الْبر وَالتَّقوى وَلَا تعاونوا على الاثم والعدوان ﴾ (المائدة: ٢) يهعنى: ل سهر باشى وتهقوايي هارى ئينك ودو بكهن، و ل سهر گونههي وتهعداييي هارى ئينك ودو نهكهن. وبوخاری وموسلم ژ ئەنەسى كورى مالكى قەدگوھىزن، دېيىژت: پىغەمبەر -سلاق لى بن- دېيرېت: انصر اخاك ظالِا اَوْ مَظْلُوما الله برايى خو ب سەربىخه يى زوردار بت، يان زوردارى لى ھاتبتەكرن، زەلامەكى گۆت: ئەگەر زوردارى لى بىتەكرن دى وى ب سەرئىخم، بەلى ئەگەر ئەو يى زوردار بت چاوا وى ب سەربىخم، پىغەمبەرى -سلاق لى بن- گۆت: ﴿ تَمنعهُ من الظُّلْم فَلَلِك نصرك اياه ﴾ نەھىلە ئەو زوردارىيى بكەت، ئەقە تە ئەو ب سەر ئىخست.

چەقگ پێنجگ وچارگ شەرم

بوخاری ژ ئهبوو مهسعوودی ئهنصاری قهدگویزت، دبیرژت: پیغهمبهری -سلاث لی بن- گوّت: ﴿ ان مِمَّا إِدَّرَكَ النَّاس من كَلَام النُّبُوَّة الاولی اذا لم تستح فَاصْنَعْ مَا شِئْت ﴾ یهعنی: ژ تشتی گههشتییه مروّقان (یان مروّث گههشتینی) ژ گوّتنا پیغهمبهرینییا ئیّکی: ئهگهر تو شهرم نهکهی، یا ته دقیّت بکه.

وبوخاری وموسلم ژعهبدللاهی کوپی عومهری شهدگوهیزتن، دبیترت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوه ل زهلامه کی بوو شیره ت ل برایه کی خو کر کو شهرم نه کهت، ئینا پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوتی: ﴿ دَعه فَإِن الْحَیاء من الایهان ﴾ یه عنی: وی بهیله هندی شهرمه ژباوه رییییه.

چەقڭ پينجڭ وپينجڭ قەنجىيا د گەل دەيبابان

خودی دبیّرت: ﴿ وَوَصِینَا الانسان بِوَالِدیهِ احسانا ﴾ (الأحقاف: ١٥) یهعنی: مه شیرهت ب قهنجییا د گهل دهیبابان ل مروّشی کرییه.

وبوخاری وموسلم ژ عهبدللاهی کوری مهسعوودی قهدگوهیزن، دبیرژت: من پسیارا پیغهمبهری -سلاف لی بن- کر: ئه و چ کاره یی خودی ژ ههمییان پتر حهز ژی دکت؟ وی گوت: نقیر ال دهمی وی بت، من گوتی: پاشی چ؟ وی گوت: قهنجییا د گهل دهیبابان، من گوتی: پاشی چ؟ وی گوت: جیهادا د ریکا خودی دا.

چەقگ پينجگ وشەشگ مرۇڤاينگ

کو مرؤث د گهل مرؤقین خو یی باش بت، وقه نجییی د گهل وان بکهت، بوخاری وموسلم ژ ئه نهسی کوری مالکی قه دگوهیزن دبیرث: پیغه مبه ر -سلاق لی بن- دبیرث: ﴿ من احب ان یبسط لَهُ فِي رزقه وان ینساً لَهُ فِي اثره فَليصل رَحْمه ﴾ یه عنی: هه چییی حه ز بکه ت رزقی وی به رفره ه بت، وشوینواری وی بمینت بلایی ب مرؤ قاینی بت.

کورتییا چهق و 💳 🚤 درتییا چهق و

چەقگ پينجگ وحەفتگ ئەخلاقگ باش

و ب تایبهتی کو مروّق کهربا خوّ داکهت، وخوّ مهزن نهکهت، وین نهرم وحهلیم بت.

خودی د ئایته کی دا مهدمین هنده ک خودان باوه ران دکه ت ودبیزت: و الکاظمین الغیظ وَ الْعَافِینَ عَن النَّاس وَ الله یجب اللُحْسِنِینَ ﴾ (آل عمران: ۱۳٤) یه عنی: ئه وین که ربا خو دادکه ن، و ل خهلکی دبورن، وخودی حه ز قه نجیکاران دکت.

و ژ سالوخهتین پیغهمبهری -سلاف لی بن- وه کی صهحابی ژی قهدگوهیزن، وی ئهخلاقه کی بلند ههبوو، وئهو نه یی فهحش بوو، گزتنین کریت نهدگوتن، ودگوت: (ان من خیار کم احسنکم اخلاقا) یی ژ ههوه ههمیان چیتر ئهوه یی ئهخلاقی وی باشتر بت.

چەقى پينجى وھەشتى قەنجىيا د گەل وار يين ل بن دەستى مرۇڤى بن

وه کی عمید وخزمه تکاران، بوخاری وموسلم ژئمبوو ذهرری قهدگوهیزن، دبیرت، پیغهمبهری -سلاف لی بن- گؤت: ﴿ ان اخوانکم خولکم جعلهم الله

تَحت ایدیکم فَمن کَانَ اخوه تَحت یَدَیْهِ فلیطعمه مِمّا یَاْکُل ولیلبسه مِمّا یلبس وَلَا تُکلِفُوهُمْ مِن الْعَمَل مَا یَعْلِبهُمْ فَإِن کَلَفْتُمُوهُمْ مَا یَعْلِبهُمْ فَاَعِینُوهُمْ عَلَیْهِ ﴾ ئهو عمید وخزمه تکارین ل بن دهستی ههوه برایین ههوهنه خودی ئیخستینه بن دهستی ههوه، قیجا ههچییی ژههوه برایی وی ل بن دهستی وی بت، بلا ژوی خوارنی بده تی یا ئهو دخوت، و ژوی جلکی بکه ته بهریی ئهو ل بهر خو دکهت، وباری ئهو نهشینی ل وان نهکهن، وئهگهر ههوه لی کر، هوین هاری بکهن.

چەقگ پێنجگ ونەھڭ كو عەبد گوھدارييا سەييدڭ خۇ بكەت

وکانی چاوا ژباوهرییییه سهیید قهدری عهبدی خیو بگرت، وهسا ژباوهرییییه عهبد ژی گوهدارییا سهییدی خو بکهت، وبی ئهمرییا وی نهکهت، بیخهمبهری بیخهمبهری وموسلم ژعهبدللاهی کوری عومهری قهدگوهیزن، دبییژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن گوت: آبان العَبْد اذا نصح لسیّده واحسن عبادة ربه فَلهُ اجره مرَّتیْنِ که نهگهر بهنی گوهدارییا سهییدی خو بکهت، و ب باشی پهرستنا خودایی خو بکهت، خیرا وی دوجارکی دی گههتی.

چەقگ شىستگ قەدرگرتنا عەيالگ

کو مافی وان بپاریزت، وقهدری وان بگتر، ووان فیری حهقییی ودینی بکهت، ب تایبهتی کچان، ژبهر گزتنا پیغهمبهری -سلاث لی بن-: ﴿ من عَـال

کورتییا چهق و 🗕 🕳 کورتییا چهق

جاریتین حَتَّی تبلغا جَاءَ یَوْم الْقِیَامَة انا وَهُو هَکَذَا ﴾ همچییی دو کچان ب خودان بکمت حمتا ممزن دبن، رِوْژا قیامهتی دی ئیت ئهز وئمو دهوّسا.. وهمردو تبلینن خو گههاندنه ئیک.

چەقگ شیست وئیکگ ڤیانا دیندار وخودان باوہران

ژ به روی حه دیسی یا موسلم ژ ئه بوو هورهیرهی قه دگوهیزت، دبیرژت: پیغه مه مه ری حه دیسی یا موسلم ژ ئه بوو هورهیرهی قه دگوهیزت، دبیرژت: پیغه مه مه ری آلی نفسی بیک بو آلی نفسوا تؤمنوا، وَلا تؤمنوا حَتَّی تحابوا، أولا أدلکم علی شَیْء اذا فعلتموه تحاببتم؟ افشوا السَّلام بَیْنکُم یعنی نهز ب وی که مه یی نه فسا من د ده ستان دا هوین ناچنه به حمه شی حمتا هوین باوه ریبی نائینن حمتا هوین حه ژ ئیک و دو نه که ن ، وما ئه زشته کی بو هه وه نه بیژم ئه گه رهوین بکه ن هوین دی حه ز ژ ئیک و دو که ن؟ سلاقی د ناقبه را خو دا به لاث بکه ن.

چەقگ شێست ودويگ بەرسڤدانا سلاڤگ

ث بــهر گـــوّتنا خودایی مـهزن: ﴿ واذا حییـتُمْ بِتَحِیّـة فَحَیــوا بِأَحْـسَن مِنْهَا اَوْ ردوهَا ﴾ (النساء: ٨٦) یهعنی: ئهگهر سلاڤ ل ههوه هاتهکرن هوین بهرسڤا وی بدهن وهکی وی یان ب رهنگهکی باشتر.

و ژ بهر وی حهدیسی یا ئهبوو سهعیدی خودری قهدگوهیزت، کو پیغهمبهری -سلاف لی بن- بهحسی مافین ریکی کر وئاشکهرا کر کو ئیک ژ وان بهرسقدانا سلاقییه.. وئهو حهدیسا بهری نوکه ژی مه قهگیرای هندی دگههینت کو سلاف قیانی د ناقبهرا موسلمانان دا بهلاف دکهت.

چەقگ شىست وسىيىڭ سەرەدانا نساخان

ژ بهر وی حهدیسی یا بوخاری وموسلم ژ بهررائی کوری عازبی قهدگوهیزن، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- فهرمان ب حهفت تشتان ل مه کر.. وئیک ژ وان تشتان سهرهدانا نساخانه.

ومــوســلـم ژ ثهوبانی قهدگوهیّزت، کو پیّغهمبهری -سلاڤ لـێ بـن- گوتییه: ﴿ عَائِد المَرِیض فِی خرفـة اجْنَّـة حَتَّـی یرجـع ﴾ یـهعنـی: ئـهوێ سـهرهدانا نساخی دکهت، ئـهو ل سـهر ریکهکا بهحهشتیّیه حهتا دزڤرتهڤه.

چەقگ شیست وچارگ کرنا نقیْژگ ل سەر مرییْن موسلمانان

بوخاری وموسلم ژ ئهبوو هورهیرهی څهدگوهیزن، کو پیخهمبهر -سلاف لئ بن- د گۆتنهکا خو دا مافی موسلمانی ل سهر موسلمانی ئاشکهرا دکهت ودبیژت: ئهو پینجن.. وئیک ژ وان دویکهفتنا جهنازهیانه. کورتییا چهق و 🚤 🚤 کورتییا چهق و

وموسلم ژ ثهوبانی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیژت:

ر من صلی علی جَنَازَة فَلهُ قِیرَاط وَمن شهد دَفنها فَلهُ قیراطان القیراط مثل اُحْدُ الله الله مثل اُحْد الله علی علی علی نقیژی ل سهر جهنازهیه کی بکهت، هندی قیراته کی خیر بو وی ههنه، وهه چییی د گهل بمینت حهتا ئه و دئیته قهشارتن دو قیرات بو وی ههنه، وهه و قیراته کی هندی چیایی ئوحودییه.

چەقى شىست وپىنجى بەرسۇدانا وى يى دېينزت

موسلم ژئهبوو مووسایی ئهشعهری قهدگوهیزت، دبیرژت: من گوه ل پیغهمبهری -سلاف لی بن- بوو دگوت: (اذا عطس احدکم فحمد الله فشمتوه واذا لم یحمد الله فکا تشمتوه) یه عنی: ئهگهر ئینک بینژی وحهمدا خودی کر هوین بهرسقا وی بدهن، وئهگهر حهمدا خودی نه کر هوین بهرسقا وی نهدهن.

چەقى شىست وشەشى نەۋيانا كافر وفاسقان

خودی دبیّرت: ﴿ لَا یَتَخذ المُؤْمِنُونَ الْکَافرین اولیاء من دون اللَوْمنِینَ ﴾ (آل عمران: ۲۸) یه عنی: بلا خودان باوهر کافران بو خو نه که نه دوّست وسه رکار وخودان باوه ران بهیّلن.. و ل جهه کی دی دبیّرت: ﴿ یَا ایما الَّذین آمنُوا لَا تَتَّخِذُوا عدوی وَعَدُو کمْ اولیاء تلقونَ الیهم بالمودة وقد کفرُوا بِمَا جَاءَکُم من الحْق ﴾

(الممتحنة: ۱) يهعنى: ئهى ئهويدن باوهرى ئيناى، هوين دوژمنين من ودوژمنين خو بدهنى، ووان كوفر ب ودوژمنين خو بدهنى، ووان كوفر ب وي حهقييى كرييه يا بو ههوه هاتى.

چەقىڭ شىست وحەفتىڭ قەدرگرتنا جىرانى

خودی دبیّرت: ﴿ وبالوالدین احسانا وبذی الْقُرْبَی والیتامی وَالمَسَاکِین وَالجَار فِی الْقُرْبَی وَالْمَاء: ٣٦) یه عنی: خودی فِی الْقُرْبَی وَالجَار الْجنب والصاحب بالجنب ﴾ (النساء: ٣٦) یه عنی: خودی فهرمان ب قه نجییی ل ههوه کرییه د گهل ده یباب و مروّقیّن نیّزیک، وئیّتیم و ههرار و جیرانی مروّقی ههوه بت، و جیرانی ب ره خ ههوه قه بت، و هه قالی ب ره خ ههوه قه بت.

وبوخاری وموسلم ژ عائیشایی قهدگوهیزن دبیزت: من گوه ل پیخهمبهری بوو -سلاف لی بن- گوت: ﴿ مَا زَالَ جِبْرِیل یوصینی بالجار حَتَّی ظَنَنْت انه سیورثه ﴾ یه عنی: جبریل ما شیره ت ب جیرانی ل من کر حه تا من هزر کری کو ئه و دی میراتگرییا وی که ت.

چەقگ شيْست وھەشتگ قەدرگرتنا ھيْڤانگ

ژ بهر حهدیسا بوخاری وموسلم ژ ئهبوو شورهیحی قهدگوهیزن، دبییژت:
 پینغهمبهری -سلاف لی بن- گؤت: ﴿ من کَانَ یُـوْمن بـالله وَالْیَـوْم الاخـر فَلیُکـرم

کورتییا چهق و گ

ضَیفه ﴾ یهعنی: ههچیین باوهری ب خودی وروّژا دویماهییی ههبت بلا ئهو قهدری میّقانی خو بگرت.

چەقگ شىست ونەھگ ستارەكرنا گونەھكارن

ژ بهر حهدیسا بوخاری وموسلم ژ عهبدللاهی کوری عومهری قهدگوهیزن، دبیژت: پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیژت: ﴿ وَمن ستر مُسلما ستره الله یَوْم الْقِیَامَة ﴾ یهعنی: ههچییی موسلمانه کی ستاره بکهت خودی ژی روزا قیامه تی دی وی ستاره کهت.

چەقگ حەفتىيىگ صەبرا ل سەر نەخۇشىيىڭ وخۇدوپركرنا ژ حەرامى

خودی دبیّرْت: ﴿ وَاسْتَعِینُوا بِالصبرِ وَالصَّلَاة وانها لکبیرة الا عـلی الخاشـعین ﴾ (البقرة: ٤٥) یهعنی: هوین داخوازا هاریکارییی ژ خودی بکهن ب ریّکا صهبری ونقیّرْی، وئهو کارهکی مهزنه ل سهر وان نهبت ییّن ژ خودی دترسن.

و ژ بهر حهدیسا بوخاری وموسلم ژ ئهبوو سهعیدی خودری ڤهدگوهیزن، دبیرژت: پیغهمبهر -سلاڤ لی بن- دبیرژت: ﴿ وَمَا مِن مُسلم یُصِیبهُ اذی من مرض

فَهَا سواهُ الاحط الله بِهِ من سيئاته كَمَا تحط الشَّجَرَة وَرقهَا ﴾ يهعنى: نهخوّشييهك يان موصيبه تهك دى ناگههته موسلمانهكى ئهگهر خودى گونههينن وى وهسا ژى نهوهرنت وهكى دار بهلگين خوّ دورينت.

ئەقە ئەگەر وى صەبر ل سەر وى نەخۇشىيى كىشا.

چهقگ حهفتگ وئێکگ زوهدا د دنيايگ دا

موسلم ژئهبوو سهعیدی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گزت: ﴿ ان الدُّنیَا حلوة خضرَة، وان الله مستخلفکم فِیهَا فناظر کَیفَ تَعْمَلُونَ، فَاتَقُوا الدُّنیَا وَاتَقوا النِّسَاء ﴾ یهعنی: هندی دنیایه یا شرین وکهسکه، وخودی هوین ب جیگری لی داناینه ودی بهری خو دتی کانی هوین دی چ کاری کهن، قیجا هوین خو ژ دنیایی بپاریزن، وخو ژ ژنکان بپاریزن، چونکی ئیکهمین فتنا ئسرائیلییان ژ ژنکان بوو.

چەقى خەفتى ودويى غىرەتا بۇ خودى بت

بوخارى ژ ئەبور ھورەيەرەى قەدگوھيزت، دبيرثت: پيغهمبەر -سلاڤ لىخ بن- دبيرثت: ﴿ ان الله عز وَجل يغار، وان المؤمن يغار، وغيرة الله ان يَأْتِي المُؤمن مَا

حرم الله عز وَجل عَلَيْهِ ﴾ يهعنى: هندى خودايي مهزنه غيرهتي دكهت، وخودان باوهر وى باوهر غيرهتي دكهت (يي ب غيرهته)، وغيرهتا خودي ئهوه خودان باوهر وى تشتى بكهت يي خودي ل سهر حهرام كرى.

وئاشكەرايە كو غيرەتا خودان باوەرى ژى بۆ خودێيـه، يـهعنـى: ژ بـهر هندێيـه دەمـــى ئـهو دبينت پــى ل ئـهمرى خودى دئيــــــــــدان.

ث ئەبوو سەعىدى خودرى ژى دئىتە قەگوھاستن، دېيرت: پىغەمبەر -سلاق لى بن- دېيرت: ﴿ الْغيرَة من الايمان ﴾ يەعنى: غيرەت ژ باوەرىيىيە.

چەقى خەفتى وسييى پشتدانا لەغوى

خودی دبیّرت: ﴿ قد افلح المُؤْمِنُونَ الَّذین هم فِي صلَاتهم خاشعون وَالَّذین هم عَن اللَّغْو معرضون ﴾ (المؤمنون: ٣) یهعنی: ب راستی ئه و خودان باوه ر ب ئیفله کهفتن یین د نقیریین خو دا ب ترس، وئه وین پشت دده نه لهغوی.

ولهغو، ئەو گۆتنا پويچ وپەلاچەيە يا چو خير تيدا نەبت، وچو فايدە ژى ژى نەگەھتە خودانى.

وپیّغهمبهر -سلاف لیّ بن- د گوتنه کا خوّ دا دبیّژت: ﴿ من حسن اسلام المَرْء تَر که مَا لَا یعنیه ﴾ ژ باشییا موسلمانه تییا مروّقی ئهوه ئهو وی تشتی بهیّلت ییّ ماییّ وی تیّ نهچت.

تايين باوەرپيىڭ =

چەقڭ حەفتڭ وچارڭ مەردىنڭ

خودی دبیّرت: ﴿ وسارعوا الی مغْفرة من ربکُم وجنة عرضها السَّمَوَات والارض اعدت لِلْمُتقین الَّذین یُنْفقُونَ فِی السراء وَالضَّرَّاء ﴾ (آل عمران: ١٣٣- ١٣٤) یهعنی: هوین لهزی بو غهفراندنی ژ خودایی خو بکهن، وبو بهحهشته کا فرههییا وی هندی عهرد وعهسمانانه بو تهقواداران هاتییه بهرهه شکرن، ئهویّن ل بهرته نگی و بهرفره هییی مالی خهرج دکهن.

چەقى حەفتى وپپنىجى دلۇۋانى ب بچويكى وقەدرگرتنا ھەزنى

مــوسلم ژ جەرىرى قەدگوھێزت، دېێژت: پێغەمبەر -سلاڤ لێ بن- دېێژت: ﴿ من لَا يرحم النَّاس لَا يرحمه الله تَعَالَى ﴾ يەعنى: ھەچىيىێ دلۆڤانىيىێ ب مرۆڤان نەبەت، خودايێ مەزن ژى دلۆڤانىيىێ پێ نابەت.

ومــوســـم ژ عــهبدللاهن كوري عهمرى قــهدگـوهنزت، دبنـژت: پنغـهمبـهرى -سلاڤ لنى بن گوت: ﴿ من لم يرحم صَغِيرنَا وَلم يعرف حق كَبِيرنَا فَلَـيْسَ منا ﴾ يهعنى: ئـهوى دلوٚڤانيينى ب بچويكنى مه نهبهت، وحهقنى مهزننى مه نهزانت، ئـهو نه ژ مهيه.

۲۰ کورتییا چهق و

چەقىڭ حەفتى وشەشىڭ پىكئىنانا لىككەفتىيان

خودی دبیّرت: (انها المُؤْمِنُونَ اخوة فأصلحو بَین اخویکم) (الحجرات: ۱۰) یه عنی: ههما خودان باوهر برایین ئیکن قیّجا هوین براییّن خوّ پیّک بینن. و دهدستند دورست دا هاتیه که یغهمه می حسلاف لیر بنت دهست یک

و د حهدیسین دورست دا هاتییه کو پیغهمبهری -سلاف لی بن- دهستویری ب درهوی ژی دایه ئهگهر ئارمانج ژی ئهو بت مروّف دو لیککهفتییان پیک بینت.

چەقى حەفتى وحەفتى كو مرۇڤى ئەو بۆ خەلكى بڤيْت يا بۆ خۆ دڤيْت

بوخاری ژ ئەنەسى قەدگوھێزت، دبێژت: پێغەمبەر -سلاڤ لێ بن- دبێژت: ﴿ لَا يُؤمن احدكم حَتَّى يحب لاخيه مَا يحب لنَفْسِهِ ﴾ يەعنى: باوەريـيـا ئـێـک ژ هەوه تمام نابت حەتا وى ئەو بۆ برايێ خۆ بڤێت يا وى بۆ خۆ دڤێت.

و ههر دکهفته د بن قی خالی دا کو مروّث نهخوّشییی ژ ریّکا خهلکی راکهت، وهکی د وی حهدیسی دا هاتی یا بوخاری وموسلم ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیّزن، دبیّژت: ﴿ الْإِیمَان بضع وَسِتُّونَ -

أَو بضع وَسَبْعُونَ شُعْبَة – أَعْلَاهَا قَول لَا إِلَه إِلَّا الله، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَة الْأَذَى عَن الطَّرِيق ﴾ يهعنى: باوهرى شيست وتشته كيان حهفتي وتشته كيه حمقي، چهقي ثره ههميان بلندتر گوتنا (لا إله إلا الله)،، وچهقي نزمتر لادانا نهخوشييه وريكي.

هیقییا مه ژ خودایی مهزن ئهوه ئهو باوه ربیا تمام ب رزقی مه بکهت. وحهمد وشوکر بو وی خودایی بن یی تهوفیقا مه بو ثی کاری دای.

ع ع 🗕 🕳 کورتییا چهق و

زنجیرا وهشانیْن پهرتووکخانهیا نوورسی ژ پهرتووکیْن سهیدا تهحسین ئیبراهیم دوْسکیُ

١- شرۆۋەكرنا عەقىدا طەحاوى.

٢- كورتييا چەق وتايين باوەرىيى.